

CZIRJÁK EDIT

Önzés-ínség

Mit ér, hogy megvan mindened,
de az ablakodon ha kinézel,
senki, de senki nem integet?
Magadra maradtál, kincseid
őre vagy csupán, és már nem tudod,
melyik ér többet: a magányos kincs,
vagy a hírneves magány?
Egymagad ülsz asztalodhoz,
és beéred, ha van száraz kenyér.
Mert minek frisset venni, ha a régi
ehető még. Összeszeded a morzsákat,
hogy a következő ebédnél egyél.
Egy pohár víz, mit kérsz csak –
és ha van, száraz kenyér.
Kincsesládádhoz nem nyúlsz – elástad a
kerted rejtekén. Bár nincs gyereked,
rokonod, barátod, még mindig gyűjtögetsz –
ó, te szegény; kinek kincse föld mélyén hever,
de még szíve odafér.

Egyensúly-próba

Mindig új napra ébredünk
és megfogadjuk, hogy életünk-
ben a rend-szer-etet az úr
mégis véges erőnkől csak
amire telik, annyit nyújthatunk.
Lehet, hogy megérted végre,
egy életet leélni mi végre kell(emes)
vagy hasznos, vagy utalás

más távolságbeli lények hatósugarán
belül – körhinta, nem más –
szelíd játék s mindeközben
egyszer fent, egyszer lent, aztán
egyensúlyba kerülni művészet,
hisz szélfuvallatra billen a mérleg –
egyensúlyozom.

Anyám

Hófehér haján tündérek ültek
és biztatták, mit tegyen: erőre,
életre teremve, a barázdák
megfáradt homlokán szépen kisimultak,
amint jó hírt közöltek vele,
s leginkább, ha „jön az unokám”.

Minden kincsét elénk tette,
ahogy kedvünket kereste,
s mindahányszor megjelent
a „terülj asztalkám”.

Nem járt messzi otthonától,
a világról sokat nem tudott,
de tette naponta a dolgát,
nem sírt és nem panaszkodott.

Kinek és miben járhatna kedvébe’ –
első számú feladata volt,
ha gondok felhője sereglett,
Nem könnyezett, de imádkozott.

Mert aki hisz, a keresztje könnyebb,
bár görnyedten viseli a mindennapokon,
mintha a homlokára írva lenne:
Ahol a szíved, ott az otthonod.

Légy hű magadhoz!

Tudod, nem leányálom az élet,
és nem is élménydús vakáció –
a felelősség kereszteddé nőhet,
te akkor is legyél hű magadhoz!

Mit naponta tenned kell – a feladatod –
s hogy mindezt hogyan és miként éled,
csak rajtad áll, ezt régóta jól tudod:
légy hű önmagadhoz!

Mert a jelen a jövő bölcsője,
mely eltemette már a múlt hamvait,
Ne rágódj rajta és ne is sírjál érte,
Légy hű magadhoz mindennapjaidon!

Vágyaid ha oszlopokká nőnek,
s témérek kínálat indít reklámhadjáratot,
hallgass a szívedre csendben – csak így
lehetsz hű önmagadhoz.

Hogy kinek mit üzen a végzet,
és miféle sorsra hivatott,
nem a te dolgod, hát ne törődj véle,
egy a fontos: legyél hű önmagadhoz!

Emléktár

Utazás közben már hazafelé –
élményekkel gazdagon rakodva,
szelíden, mint a szellő selyme,
megérint a szabadság érzése.

És te felszabadultan átérzed,
majd játszol vele, polcokra
vagy fiókba teszed, hogy bármikor
elővehesd, ha szükségét érzed,
hogy megérintsen halkan, csendben,
mint egy esti fuvallat:
a vakáció élménye.

Pedig már nem vagy diák és
tanár is aligha – de amint
visszanézel gondtalan gyerekkorodba –,
felidézed a szabadság ezerarcú színét.

Halovány fényű csillag

Hová mehetnék, ha nem tehozzád,
amikor a fényes ég üzen?
Hová menekülnék, ha nem tehozzád,
ha bántások érnek szüntelen?

Megtört testben szenved a szív, a lélek
üzen: Jöjj hát, jöjj, kedvesem!
Felüdítelek, átölellek téged,
örökké tart a szeretetem!

Halovány fényű csillag voltam,
míg te a bársonyfényes ég,
halovány fényű hullócsillag,
míg te a világmindenség.

Valami nyomja még a lelke,
mely hozzád vágyik szüntelen.
Valaki keresi a szívem,
hogy mindörökké szeressen.

Veszélyes játék

Veszélyes játék, amit üzünk,
Veszélyes játék!

Csillagot ha nem találsz éjjel,
s napot a napfényes égen,
és patakot, mely az élet vizét hozza,
tavakat, mely őket csendben átkarolja –
és tengert meg óceánt,
fát, fűvet, erdőt, követ, kősziklát –,
vajon kik a felelősek érte?

Veszélyes játékot üzöl, és jól vigyázz,
mert ki tűzzel játszik, megégeti magát!

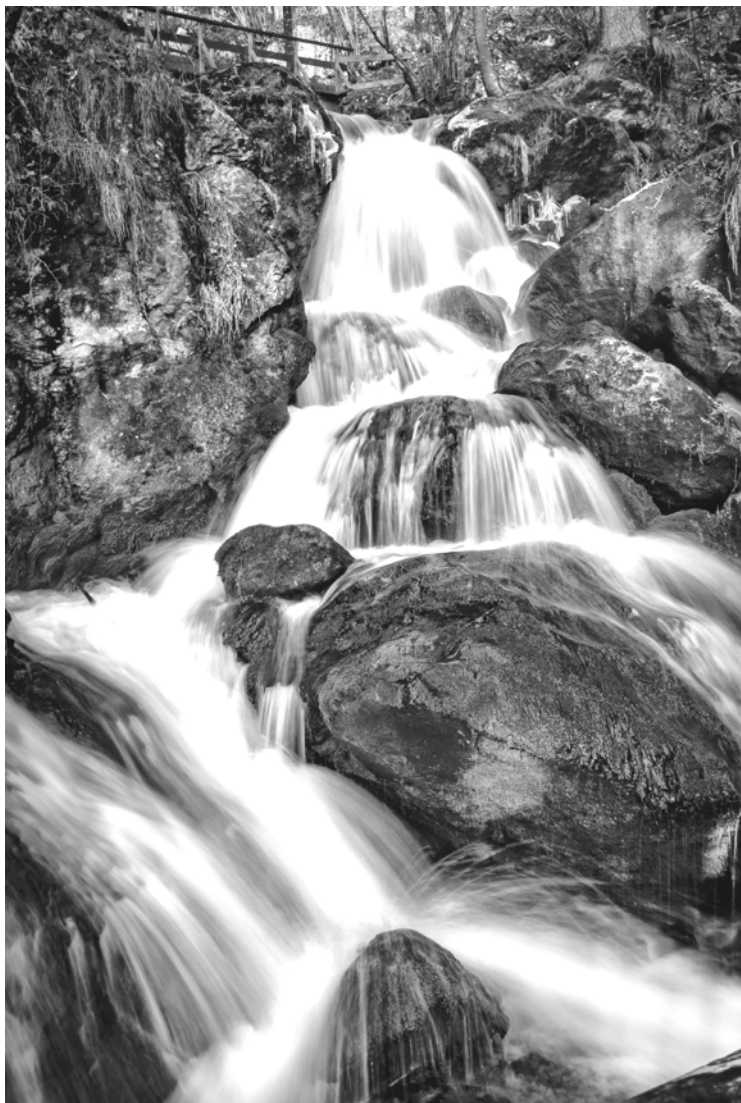
Mulandóság

Minden elmúlik egyszer,
a tél, a tavasz, a nyár,
ifjú és aggastyán
álomba ringatja magát.

Minden elmúlik egyszer,
kacaj, öröm, boldogság,
apad a könny és múlik a gyász,
álomba ringatja magát.

A mulandó élet vonatán
keresem az öröklét
talányait – megfejtetni
ülj mellém, lelkem, és segíts!

Irodalom csoport a Facebookon:
<https://www.facebook.com/groups/magyarirodalom/>

VEHOFSICS ERZSÉBET: MYRA